

Sygn. akt: III AUa 1705/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Jacek Zajązkowski (spr.)

Sędziowie: SSA Janina Kacprzak

SSA Iwona Szybka

Protokolant: stażysta Przemysław Trębacz

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2013 r. w Łodzi

sprawy **B. K.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałowi w Ł.**

o zawieszenie prawa do emerytury,

na skutek apelacji B. K.

od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi z dnia 23 lutego 2012 r., sygn. akt: VIII U 1842/11;

1. **zmienia zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję organu rentowego i podejmuje B. K. wypłatę zawieszonych emerytur od dnia 1 października 2011 roku;**
2. **zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. na rzecz B. K. kwotę 30 zł (trzydzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu za drugą instancję.**

Sygn. akt III AUa 1705/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 września 2011 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wstrzymał wypłatę emerytury B. K. z uwagi na fakt, że wnioskodawczyni nie rozwiązała stosunku pracy z pracodawcą na rzecz którego wykonywała pracę bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury.

Od powyższej decyzji B. K. odwołała się do Sądu Okręgowego w Łodzi wnosząc o jej uchylenie i podjęcie wypłaty należnej jej emerytury.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o oddalenie odwołania.

Wyrokiem z dnia 23 lutego 2012 roku Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił odwołanie.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło na tle następującego stanu faktycznego:

B. K. urodziła się w dniu (...)roku.

Wnioskodawczyni ma przyznane prawo do emerytury od dnia 1 stycznia 2010 roku, to jest od osiągnięcia wieku emerytalnego.

B. K. pozostaje w zatrudnieniu.

Decyzją z dnia 21 września 2011 roku organ rentowy zawiesił ubezpieczonej prawo do emerytury od dnia 1 października 2011 roku.

W tak ustalonym stanie faktycznym sprawy Sąd Okręgowy uznał odwołanie B. K. za bezzasadne na podstawie art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2009 roku Nr 153 poz. 1227 wraz z późniejszymi zmianami) oraz art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2010 roku Nr 257 poz. 1726). Skoro bowiem wnioskodawczyni bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury ustalonej w decyzji organu rentowego, to jest przed dniem 1 stycznia 2010 roku świadczyła pracę i zatrudnienie to kontynuuje nadal, to w świetle cytowanych przepisów organ rentowy prawidłowo zawiesił wypłatę należnego jej świadczenia poczynając od dnia 1 października 2011 roku.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy w Łodzi, działając na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie ubezpieczonej, jako pozbawione słuszności.

Od powyższego rozstrzygnięcia wywiodła apelację B. K. zaskarżając wyrok Sądu pierwszej instancji w całości i zarzucając mu:

- naruszenie prawa materialnego poprzez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, w szczególności art. 103a, art. 28 i art. 30 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS wprowadzonych ustawą z dnia 16 grudnia 2010 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw, poprzez przyjęcie, iż przepis art. 103a znajduje zastosowanie do sytuacji ubezpieczonej związanej z nabyciem prawa do emerytury,
- sprzeczność ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego przez przyjęcie, że wnioskodawczyni do dnia 30 września 2011 roku miała obowiązek rozwiązania stosunku pracy celem zachowania prawa do emerytury.

Wskazując na powyższe skarżąca wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i przyznanie jej prawa do wypłaty należnej emerytury od dnia 1 października 2011 roku oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skarżąca wskazała między innymi, że w jej ocenie przepis art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku nie znajduje zastosowania w niniejszej sprawie. Skarżąca rozwiązała bowiem stosunek pracy z polskim pracodawcą, a obecnie pracuje w Kanadzie. Jednakże stażu pracy u kanadyjskiego pracodawcy nie wskazała we wniosku o emeryturę, a zatem kontynuowanie u niego zatrudnienia nie powinno rzutować na jej prawo do emerytury krajowej.

Sąd Apelacyjny w Łodzi zważył, co następuje:

Apelacja jest uzasadniona i prowadzi do zmiany zaskarżonego wyroku i uwzględnienia odwołania.

Od 1 stycznia 1999 roku, to jest od wejścia w życie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) realizacja prawa do emerytury przedstawiała się następująco:

- od 1 stycznia 1999 roku do 30 czerwca 2000 roku do realizacji nabytego prawa do emerytury wystarczyło osiągnięcie wieku emerytalnego,
- od 1 lipca 2000 roku do 7 stycznia 2009 roku treścią ryzyka było zaprzestanie pracy,
- od 8 stycznia 2009 roku do 31 grudnia 2010 roku ponownie do realizacji prawa wystarczyło osiągnięcie wieku emerytalnego,
- od 1 stycznia 2011 roku do powołanej wyżej ustawy o emeryturach i rentach został dodany - przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2010 roku Nr 257 poz. 1726) - art. 103a, który stanowił, że prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego. Zgodnie z art. 28 powołanej wyżej ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku do emerytur przyznanych przed dniem wejścia w życie tej ustawy, to jest przed 1 stycznia 2011 roku przepis art. 103 a ustawy o emeryturach i rentach z FUS stosuje się poczynając od 1 października 2011 roku.

Organ rentowy, który wydał będącą w sporze decyzję o wstrzymaniu wypłaty emerytury od 1 października 2011 roku zastosował wobec skarżącej obowiązujący wówczas przepis art. 103a ustawy emerytalnej, którym był związany. Organ rentowy nie jest bowiem uprawniony do badania zgodności przepisów prawa z Konstytucją. Sąd Okręgowy, w rozpoznawanej sprawie, uznał, że zaskarżona decyzja odpowiada prawu i jest prawidłowa.

Po wydaniu zaskarżonego wyroku stan prawny uległ istotnej zmianie, gdyż w wyroku z dnia 13 listopada 2012 roku w sprawie K 2/12 (Dz. U. 2012/1285) Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń, dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z 16 grudnia 2010 roku, w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 roku, bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Z dniem 22 listopada 2012 roku, to jest z dniem publikacji tego wyroku w Dzienniku Ustaw, art. 103a w związku z art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 roku o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 roku, bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, został wobec osób, które nabyły prawo do emerytury w reżimie prawnym niewymagającym rozwiązania stosunku pracy uznany za niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji RP. Wyrok ten ma zastosowanie do skarżącej, to jest wyłącza możliwość zastosowania wobec niej art. 103a ustawy emerytalnej, gdyż nabyła ona prawo do emerytury w dniu 1 stycznia 2010 roku. Skarżąca mieści się więc w kategorii podmiotów, które nabyły i zrealizowały prawo do emerytury po 8 stycznia 2009 roku a przed 31 grudnia 2010 roku, to jest w okresie, gdy prawo nie wymagało rozwiązania stosunku pracy do realizacji prawa do emerytury czyli do wypłaty tego świadczenia. Nie ma zatem podstaw prawnych do zastosowania wobec skarżącej art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, jako przepisu - wobec skarżącej niezgodnego z art. 2 Konstytucji - co skutkuje koniecznością podjęcia wypłaty zawieszony emerytury od dnia jej wstrzymania, a zatem od 1 października 2011 roku.

W tym stanie rzeczy Sąd Apelacyjny w Łodzi, działając na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok oraz poprzedzającą go decyzję organu rentowego w ten sposób, że przyznał B. K. prawo do wypłaty emerytury poczynając od dnia 1 października 2011 roku.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.